

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Deipara in publicis orbis calamitatibus Dei misericordiam implorare non
cessat, n. 20

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

de purgatorio cap. 5. cuius verba hæc sunt :
*Nec ulli dubium esse debet, quin Sanctorum ani-
 ma cum Christo regnantes orant pro Sanctorum
 animabus in purgatorio laborantibus, cuius con-
 trarium temere asseruit Dominicus à Soto lib. 4.
 sentent. distin. 45. q. 8. artic. 2. hæc Bellarminus.*

Sotus

Suarez.

Quamvis Suarez Sotum ad bonum sensum
 trahere conetur: verum non est nostri instituti
 hæc viterius proficere. Si igitur Sancti, ex Pa-
 trum, & Theologorum sententia, pro anima-
 bus illis orant; quanto efficaciores erunt pro
 illis precibus Deiparæ? cuius rei firmum te-
 stimonium ducitur ex Ecclesia, quæ in sole-
 ni quadam prece, quam in Missa & officio pro
 defunctis usurpat, Deiparæ, aliorumque San-
 ctorum intercessionem pro defunctis suppliciter
 efflagitat illis verbis: *Deus veni largitor, & hu-
 mana salutis amator, quasumus clementiam tuam,
 ut nostra congregationis fratres, propinquos, &
 benefactores, qui ex hoc seculo transferunt, beata
 Maria semper Virgine intercedente cum omnibus
 Sanctis tuis ad perpetua beatitudinis consortium
 pervenire concedas, Per Dominum nostrum,
 &c.*

Missa
 R. m. n.
 Offic. Eccl.

19 Ad hæc complures Deiparæ imagines,
 in templis præsertim Patrum Carmelitarum,
 visuntur in quibus animæ in purgatorij flam-
 mis depictæ, per eiusdem Deiparæ preces ab
 illo igne, Angelorum ministerio eripi conspi-
 ciuntur; id quod nobis ob oculos ponit, quæ
 spiritualiter in illis animabus peraguntur.
 Huc etiam spectat id, quod ex aliquorum sen-
 tentia c. 12. diximus, purgatorium in die Assump-
 tionis Deiparæ singulari Dei privilegio eua-
 cuatum esse. S. Brigitta lib. 6. reuel. c. 39. refert
 animam cuiusdam militis, qui in festivitatem
 Deiparæ vigilijs ad eiusdem honorem jejuna-
 bat, horas, seu officium B. V. recitabat, & ore
 proprio in eiusdem Virginis honorem canebat
 à tribus acerbissimis poenis, quibus in pur-
 gatorio addicta erat, Deiparæ intercessione re-
 leuata fuisse, Christo Domino id matri con-
 cedente, illis verbis: *Bene dicta sis tu Mater cha-
 rissima, tibi nihil negari potest, fiat voluntas tua,
 ut petisti sic fiat.* hæc ibi.

S. Brigitta
 Militis a-
 nima B.
 Virg. pa-
 trocinio à
 purgatorij
 flammis
 eripitur.

Purgatorij
 flammis
 animas
 plurimas
 extrahit
 Deipara
 Dionysij
 Carthusij.

Nec silentio inuoluendum est exemplum
 quoddam Dionysij Carthusiani in serm. 2. de
 Assumptione, in quo Deiparæ benignitas erga
 defunctorum animas in purgatorio cruciatas
 perspicue cernitur. Duo, inquit, socij erant
 se invicem diligentes, quorum vnus circa
 festum omnium Sanctorum defunctus est;

Alius verò continuus fletibus se se affligens ni-
 hil pro defuncto oravit: cui post festum Nati-
 uitatis Christi defunctus apparuit dicens nihil
 mihi profecisti solum plorando, & quasi im-
 probans ei fletum: Ecce, inquit, beatissima
 Virgo Maria singulis annis in festo Natiuitatis
 Christi ad purgatorij loca cum multitudine
 Angelorum descendit, & multas inde animas
 eripit, quoniam in nocte solemnitate illius
 Christum Regem gloriæ peperit. Cumque in
 proxima Natiuitatis Christi solemnitate de-
 scenderet, & multas eriperet animas, sperabam
 quod precibus tuis iussisset me etiam eductura,
 sed non fecit. Verum quoniam proxima nocte
 Dominicæ resurrectionis ioclet descendere ad
 purgatorium pro educatione animarum, eo
 quod Christus nocte illa Sanctos de limbo e-
 duxit, rogo ne cesses pro me cum lachrymis
 exorare, ut me illa nocte dignetur eripere: & in
 hoc scies te exaudiri, si tibi ultra non appa-
 ruero: & quia defunctus ille ad viuentem non
 rediit, creditur per Virginem gloriosam nocte
 illa ereptus. Ex hoc quoque exemplo docentur
 fideles pro amicis suis defunctis magis orare,
 quam flere, nisi pro illorum liberatione flectant
 orando. hæc Carthusianus.

DEIPARA IN PUBLICIS ORBIS
 calamitatibus Des misericordiam im-
 plorare non cessat.

Quo verò Deipara sanctissima non in pri-
 uatis tantum hominum necessitatibus
 diuinam misericordiam ad eos deriuat, verum
 in publicis etiam, & communibus, quæ à præ-
 potenti Deo propter hominum scelera impê-
 dent, calamitatibus suæ in nos maternæ pieta-
 tis viscera exhibeat, Deiq; flagella iuste inflig-
 enda efficacissimis precibus, vel omnino a-
 uertat, vel saltem mitiget, testatur ipse Christus.
 Dominus apud S. Brigittam l. 6. reuel. c. 26. vbi
 conuictus fideles nimis longè ab eo recessis-
 se, subiicit: *Quod nisi preces matris meae interue-
 nissent, non esset spes misericordiae.* ita ibi Huius
 quoque rei fidem nobis abundè faciunt complures,
 quæ apud probatissimos auctores di-
 uersis ætatibus referuntur visiones, & præter-
 missis duabus illis ei usdem argumenti reuelationibus
 altera S. Dominico, altera verò cui-
 dam religioso factis, quas c. 20. asseremus. Nos
 huic capiti aliquot alias eiusmodi visiones in-
 feret eoperæ pretium existimamus.

Quo

*Viso tem-
pore Hen-
rici IV.
anno 1112.*
*Prodigia
plurima
contra Ec-
clesiæ pra-
dicatoris
ammissa.*
Sigebertus

Naucler^o.

Brijia

*Baronius
Rogerius*

Quo tempore Henricus Imperator eius nomi-
nis IV. ab anno millesimo centesimo vnde-
cimo in Paschalem II. summum Pontificem
propter inuestituras Episcoporum, quas vi ab
eo extorquere conatus est arma suscepit,
magnæ cladis Orbi præteritum; Germaniæ,
Longobardiæ, Populisque Imperio subiectis
(qui magna ex parte Imperatori consentiebant)
diuinitus sunt illatæ, quas per singulos annos
Sigebertus; & is, qui ab anno 1013. eius histo-
riam est prosecutus commemorant: eas nos
breuissimè indicabimus; vt oportunitate Dei-
paræ auxilium magis eniteat. Anno, inquit,
1112. Deo peccatis hominum offenso multa
eueniunt. In monte Castri loco Ecclesiæ S. Val-
detridis cum toto penè oppido arsit, Ecclesiæ
S. Michaëlis de periculo maris fulgurata diui-
nitus arsit cum ædificijs appendentibus sibi.
ita Sigebertus; sed Nauclerus vberius. Tertio,
inquit, nonas Ian. an. 1112. tantus terræ motus
suboritur ante inauditus; nam multæ Ecclesiæ
& ciuitates inde subuersæ sunt. Leodiū a quar-
tu vi immensam cladem est passa: visæ sunt san-
guinæ nebæ magnum incutientes hominib^o
terrorem: eodem an. die 3. Ian. terræ motu oppi-
dum Rotemburgense, super Neccarum in
Sueuia, totaliter destructum est: anno Domini
1113. in pago Bracarensi circa Tornacum nix
tanta cecidit nono Kal. Maij, vt etiam syluas
fregit, apud Rauennam, & Parmam in agris,
& intra moenia sanguis Iunio mense, An. 1117
tertio idus Decemb. ad mediã noctem lucen-
tibus stellis egro tereno 14. Lunæ Eclypsis facta
est. & contracto orbe multis coloribus, sed ma-
ximè sanguineo penè integra hora suffusa est,
13. Kal. Ian. prima hora noctis igneæ acies à
Septentrione in Orientem in cælo apparue-
runt, deinde per totum cælum sparsæ plurima
noctis parte videntibus miraculo, & stupori
fuerunt. hæc Nauclerus. Vbi illud adnotandū,
Eclypsim hanc præter omnem naturæ ordinē
euenisse, cum non nisi 15. die ex Astrologorum
demonstrationibus contingere possit.

Baronius verò tom. 12. Annal. ad annum
1117. ex Rogerio in annalibus Anglicanis sic
habet. Apud Longobardiã magno terræ motu
facto, & vt testati sunt qui nouere, 40. dierum
spatio durante plurima domorum ædificia
conuerunt, & quod visu, dictuque constat mi-
rabile, vt illa quædam prægrandis mota est re-
pentè de statu proprio, iamq; ab omnibus in
loco longè remoto consistere cernitur. Medio-

lani viii patritiæ dignitatis dum de Republica
tractantes sub vna residerent Turri, auribus
omnium vxor foris insonuit, vnum ex illis no-
mine vocans, & festinato exire rogans; Quo
tardante persona quædam apparuit, quæ vo-
catum virum, vt egredere prece obtinuit.
Exeunte illo turris repente cecidit, & omnes,
qui ibidem erant casu miserabili oppressi. hæc
Rogerius. Cæterum in tot tantisque cladibus, in
tanta prodigiorum multitudine, ac veritate, ac
quæ ingentem, proximamq; Dei vltionem, ac
mundi finem adesse minitabantur, pijsissima, ac
benignissima Dei Genitrix, peccatorum, Ad-
uocata apud Christum summum Iudicem,
multorumq; scelerum, quæ in mundo tunc
grassabantur iustum vindicem sua intercessio-
ne se veluti murum firmissimū opposuit, quod
quidem grandi miraculo Deo mundo testatu
esse voluit, Auctore Dodechino Germano, qui
circa hæc tempora vixit, cuius hæc sunt verba.

*Deipara
auxilium*

*Dodechi-
nus.*

Anno millesimo centesimo decimo septimo
in octaua S. Ioannis Evangelistæ terræ motus
bis inter diem, & noctem tam terribilis per to-
tum orbem terrarum factus est, vt multa ædi-
ficia conuerent, & homines vix effugerent: sed
maximè in Italia, vbi tam periculosus, & hor-
ribilis fuit, vt manifestū Dei iudicium super se
homines expectarent, cum per diuersa loca
Italiæ ciuitates, castella, villæ cum hominibus
inibi commorantibus, subito, hiatu terræ
deperirent. Næ & montes scissi sunt, & flumina
terra deglutiente exsiccata sunt; vt qui vellent
pedibus transire possent. Nec non flouius Pad^o
de alueo suo se erigens in modum fornacis in
altum se extulit, vt via pateret inter aquam, &
terram, & apertè daretur intelligi, quod elatis
fluctibus mundo exitium minaretur, cum sic
diutius aqua penderet, tandem in semetipsam
tanto sonitu demittitur, vt murmur illius per
milliaria audiretur. His tam mirandis, tamque
tremendis signis circumquaque diuulgatis, &
tribus diebus in ieiunijs, & orationib. per totam
Italiam ab omnibus petactis, apud Cremonam
quidam infantulus, in cunis iacens pannis
obstrictus in primam loquendi vocem contra
naturam os aperuit, matremque suam escas
parantem fratri suo maiori, qui plorando pa-
nem petiuerat, à corporis curis compescuit,
asserens sibi visam DEI GENITRICEM
MARIAM ante tribunal Christi stantem in-
stantissimisq; precibus pro iudicio, quod mun-
do propter peccata sua dare intenderat, ipsi
qui Deipara
sup-

*nam vidit
p. omnium
do inter
gentem.*

supplicansem; ac post hæc deposuit eloquiū
et sic ad tempus humanæ conditioni congru-
um. Hæc autem tanta, & tam horribilia mira-
bilia hi, qui viderunt, pericula mortis vix eva-
serunt, & non sunt compuncti, nec gratias ege-
runt; Deo pro evasione sua; qui verò audierunt
tā stupendam signum, non glorificaverunt
Deum, sed indurati in malitiis suis maiora pec-
cata prioribus addiderunt. Nam hoc eodem
anno multa perperrata mala, coniurationes
iniuste incendia homicidia, concremationes
Ecclesiarum, & abstractiones bonorum inibi
Deo feruentium, sed maximè in partibus Gal-
liæ; ubi Ciues contra Ciues confurgunt, & sibi
non consentientes capiunt bona, diripiunt
ciuitates, castella, domos, villas destruunt,
incendant; homines non humano, sed pecu-
dum more dilaniant, atque interimunt. His
etiam hoc anno Eclipsis Lunæ facta est, sci-
licet decimosexto Kalend. Iulij, & tertio Idus
Decembris Mirabile quoque signum decimo
septimo Kalend. Ianuarij in Cælo apparuit
varijs coloribus permixtum. hæc ille. Quæ
omnia Thomas Bozius de signis Ecclesiæ lib.
24. cap. 5. non minus piè, quàm eruditè perse-
quitur.

*Thomas
Bozius.*

*Gelafius
II. Pontif.*

Sigebertus

Sigonius

Cùm autem illius ætatis homines minimè
respicerent, (nam inter alia Henricus V. An-
no 1118. Burdinum Antipapam Gregorium
VIII. vocatum contra Gelafium II. Paschalis
successorem verum Pontificem erexit) nouis
cladibus sunt afflictij; vt videre est in Appendi-
ce ad Sigebertum; siquidem præter terræ-
motus, fulmina, & procellam, quæ anno 1118.
sauiuerunt, Mosa fluuius iuxta Abbatiam, quæ
dicitur Sustola quasi pendens in aëre fundum
suum visus est deseruisse. hæc ibi. Cæterùm
infantem eo anno locutum memorat etiam
Sigonius libro 10. de Regno Italiæ ad annum
1117. his verbis Tertio nonas Ianuarias Italia
inauditò ante multa secula terræmotu con-
cussa est, quippe eius impetu moenia, templa,
turres, quæ Vrbiùm passim cum ingenti morta-
lium strage procubuerunt, fontes turbati,
templorum lampades nullo impellente ven-
torum flato per aërem late, præcipuè Parmæ
noua Basilica, Veronæ adificiorum pars ma-
xima corruit. Hiatus item Terræ in illis parti-
bus ingentes apparuerunt, & arbores radicibus
euulsa sunt. Insans locutus tristia, ac posten-
tosa quædam enunciauit. quin etiam 3. Ka-
lend. Februanas tremenda tonitrua, ac fulgu-

ra, quæ nulla hominum meminerat ætas, cre-
berrima immissa grandine, mortalium auri-
bus, oculisque objecta, rem in eam religionem
adduxerunt, vt diræ aliquid calamitatis im-
pendere homines suspensis mentibus pertime-
scent. Quod quæ pauorem animis maiorem
incutiebat, eadem prodigia, ac multo tristiora
ex Germania nunciabantur. hæc Sigonius.
Atque hæc de visione Deiparæ pro mundo
obsecrantis anno 1117. dicta sunt, nunc ad reli-
quas transeamus.

21 Anno 1128. cùm plurimi de pago Sues-
sionensi sacro igne accensi miserè tabescerent,
ad Deiparæ Ecclesiam confugientes centum, quæ Du-
& sex Deiparæ ope intra quindecim dies (vt
plenius tract. de Exempla, dicemus) sunt curati
inter quos quidam puer vndecim annorum
peccorum custos eodem igne tactus, à matre ad
templum delatus ad ingressum præcessit
excussus à quiete in gratiarum actionibus ru-
pit clamoribus æthera, narrauitque omnibus
se fuisse raptum ante Deum, & Dei Genitricem
pro populo supplicansem vidisse, vt dignare-
tur Deus hunc morbum à populo auertere, &
euertere; & hanc scintillam, quæ acciderat au-
ferre, & hoc responsum à filio suo benignè ac-
cepisse: Mater tu es Maris Stella, fiat volun-
tas tua. Idem paulò post se moriturum testatus
est, & sic euenit, non enim mensem superui-
xit: alia de hoc puero profus admiranda,
quæ suam visionem veram fuisse confirmant,
refert Vincentius in speculo historiali libro 27.
capit. 4. & S. Anton. 2. part. hist. titul. 16. cap.
14. §. 2. ea nos ad tract. de Exempla. referuamus.

Cæsarius Ordinis Cisterciensis, qui anno
Domini 1222. infigne opus de miraculis con-
scribebat in lib. 7. c. 2. narrat in quadam Eccle-
sia suæ Provinciæ suo tempore dum populus
sacrosanctæ Missæ sacrificio interesset, Dei
Genitricis imaginem tam vehementer sudasse,
vt omnes mirarentur, & sudoris guttæ matro-
narum peplis exteigerentur: qua de re inter-
rogatus quidam à dæmone obiectus, hoc re-
spondit; Quid statis, inquit, mirantes? filius
Mariæ manum extenderat ad feriendam, quæ
si non ipsa tenuisset, mundus iam minimè sub-
sisteret. Ecce hæc est causa sudoris, & audien-
tes omnes territi sunt. hæc ibi.

Idem Cæsarius libro 12. miraculorum,
capit. 58. scribit accepisse ab Abbatibus Ci-
sterciensibus ex Capitulo generali reueren-
tibus eodem anno, quo hæc scribebat, Wil-
helm.

helmum quendam Monachum Ordinis Cisterciensis in Claraualle (cui multa diuinitus reuelabantur) dum oraret raptum in mentis excessu ad Christi tribunal, ad cuius dexteram Angelus cum tuba stabat, qui iussus est à Christo clangere, ejusque sonitu mundus totus non secus ac solum in arbore contremuit, cumque secundo clangere juberetur, mater misericordiae Deipara sciens, si secundo tuba Angelus infonaret, mundum consummandum, cæteris sanctis tacentibus surgens ad Christi pedes accidit, & ut sententiam differret, ac mundo parceret enixius orabat. At Christus Dominus mundum adeo in maligno positum dicebat, ut & Laici, & Ecclesiastici, tum Clerici, tum Monachi suis peccatis eum irritarent, ideoque sententiam differendam non esse. At Virgo mater sanctissima instabat ut parceret saltem propter Cistercienses suos deuotos. Hæc Cæsius.

His consonat visio illa, quæ per quietem objecta est cuidam Nouitio ex ordine Prædicatorum Spoleti, quam refert S. Antoninus 3. par. histor. tit. 23. cap. 5. §. 3. videbatur enim sibi videre Christum tanquam iratum in majestate sedentem, in alia verò sede collocatam Virginem gloriosam, quibus innumerabilis Angelorum, & Sanctorum multitudo aderat, cumque Christus præcepisset legi bona mundi, quæ quidem inuenta sunt pauca, similiter & legi mala, quæ præ nimia multitudine audire fastidiuit, subito (inquit S. Antoninus) totum mundum tanquam pallam unam Christus furiosè arripuit, eumque inferius cum impetu magno projiciens, dixit, Cùm iudicatur exeat condemnatus. Quod cum prædictus Nouitius tremebundus aspiceret, voce magna exclamauit, dicens, sancta Maria succurre miseris. Ad cuius voces protinus pia Virgo Maria surrexit, & projectum mundum propria manu recollectit, & dixit, Sine fili mundum, quem proprio sanguine redemisti adhuc iudicare, quia jam misi prædicatorum meos, ut mundum ad te reuocarent. Hæc S. Antoninus, qui etiam addit, ad vocem illius Nouitij terræ motum subseditum fuisse in ea Vrbe, ita ut plurima ædificia corruerint, & homines, & mulieres ea nocte de Ciuitate exierint, & fratres ad vocem illius accurrentes, eum penitus quasi insensibilem inueniunt, quam visionem magistro suo in hora

mortis narrauit, & in ipso nouitatu in magno spiritus seruore animam Deo reddidit. hæc ex S. Antonino.

22 Idem S. Antoninus 4. par. summæ tit. 17. cap. 2. refert admirabilem quandam Deiparæ apparitionem, qua, orbi terrarum periclitanti, ac summopere laboranti subuenisse se perspicue declarauit, cum enim anno Domini 1399. Christus Dominus propter hominum scelera uniuersum terrarum orbem in tres partes dissectum quasi delere in animum induxisset, in cuius rei signum iusserat quandam rusticum tres panes, quos habebat, in fontem immergere, Virgo sanctissimam in speciem venerabilis cuiusdam matronæ ej se ostendit ad fontem illum, prohibuitque quo minus eos immergeret, verum ille iterum, ac terriò redijt ad Christum, à quo demergere illos jubebatur, tandem uno in aquam demerso, reliquos iussu Virginis referauit, quæ nimirum suis precibus filium è suscepto consilio, sententiæque dimouerat, mox rei totius significationem rustico aperuit, eique mandauit ut ad filij iram mitigandam, ubique supplicationes instituere ab hominibus candidis lineis indutis, & ut omnes è peccatorum cœno per poenitentiam emergerent, atque ad bonam se frugem reciperent: quod cum ille ubique euulgasset tantus animorum consecutus est motus, tanta morum, vitæque mutatio, ut idem S. Antonin. 3. par. hist. tit. 22. cap. 3. §. 32. fusè illam referat, narrat enim omnes mares, & foeminas, Laicos, Clericos, & Religiosos huiusmodi supplicationes instituisse, jejunijs, & precibus, per eos dies vacasse, dissidentium animos reconciliatos, sacræ confessionis, & Eucharistiæ sacramenta crebrius usurpata, & similia pietatis signa edica, additque rem fuisse prorsus mirandam, & quasi incredibilem: Nisi, inquit, oculis nostris vidissemus. Veram porro fuisse hanc visionem fructus animarum ex illa consecutus, quo homines ad imminentem mortem præpararentur declarauit: anno cum sequenti, qui fuit 1400. pestis ubique grassata tertiam fere hominum partem absorpsisse dicitur. hæc S. Antoninus.

Ex qua visione illud obiter animaduertere licet, nostris sceleribus (quibus Dei iram iugiter prouocamus) intercessionis Deiparæ efficaciam, aliqua saltem ex parte interdum retardari. hinc enim plurima Dei flagella patimur,

quæ tamen longè plura essent, nisi Deiparæ intercessio obmitteretur: hoc enim significatum existimo in illa veluti contentione, qua rusticus à Christo jubebatur tres panes demergeri, quod tamen à Virgine prohibebatur facere, tandemque uno demerito, duo sunt seruari: ut ergo fructum ejus intercessionis adipiscamur, peccata detestemur; diuina mandata accurate exequamur. In hujus enim rei figuram in nuptiis in Canna Galilee (quod alibi etiam animaduertimus) Deipara ministros monuit: *Quodcumque inquit, dixeris vobis facite*, ne tuorum precum fructus eorum contumacia impediretur: quocirca ad nostrorum peccatorum acerbiter ostendendam, quibus Deum in dies irritamus, visa est aliquando Deipara Christum orare, nec tamen Dei ultionem sublatam, quam tamen existimo longè majorem futuram fuisse, nisi ejus preces intercessissent: cujus rei memorabile exemplum nobis suppeditat Pratum spirituale à Sophronio Episcopo Hierosolymitano doctissimo, ac sanctissimo editum, cujus libri, & auctoris honorificatio habetur in Synodo Nicæna 11. Act. 4. in cap. enim 50. Prati spiritualis sic legitur: Scythopolis secunda est Palestinae Metropolis; in ea convenimus Abbatem Anastasiam, narrauitque nobis de Abbate Georgio incluso, dicens: Cùm quãdam nocte surrexissem, ut pulsarem signum) ea quippè cura mihi injun-

1. Ion. 2.

*Sophronio
in Prato
spirituali.
Synod. Ni-
cæna.
Pratum
spirituale.
Misericordi-
ne diuina
à nostris
sceleribus*

cta fuerat, ut excitarem fratres ad recollectam) *retardat,*
audui plorantem senem, profectusque ad il- *exempli*
lum rogare cœpi, dicens: Quid habes Pater, *demonstra-*
quia sic ploras? Ille verò nihil mihi respondit. *tur.*
Rursus eum rogarem illum, ut causam sletus *retardat,*
mihi aperiret: ingemiscens ille, & ex intimo *exempli*
corde suspirans, ait: Quomodo mihi à sletu *demonstra-*
temperem, cùm Dominus noster Iesus Chri- *tur.*
stus reconciliari nobis nolit? ego enim filii, vi-
debar mihi assistere cuidam super excelso
throno residenti, Multa verò millia circa illum
erant orantium illum, atque deprecantium de
quãdam re; Qui illorum precibus flexus non
est: Post hæc accessit ad illum mulier quã-
dam purpura induta, prociditque illi, & ait:
Vel propter me placare filiiile verò nihilomi-
nus inexorabilis mansit: atque idcirco ploro,
& ejulo, vetens quod futurum est. Hæc mihi
dixit Abbas Georgius, quinta illuc ecente fe-
ria cœnæ Domini, sequenti verò, id est para-
scœve, hora diei nona repentino, magnoque
terramoto, corruerunt urbes maritimæ Phœ-
nicis. hæc ille.

Ex his omnibus colligo, diuinam misericor-
diam sub typo Iudis jure optimo in circuito
Deiparæ per Thronum adumbratæ poni,
quod Virginis viscera misericordiæ virtus re-
pleant, & Virginis apud Christum precibus,
ac meritis Dei misericordia abundè in nos dif-
fundatur.

P R A E S T A N T I S S I M I Q V I Q V E T V M

Veteris, tum Noui testamenti Sancti per viginiquatuor seniores adum-
brati in circuitu Virginis Deiparæ esse, eique obsequi, &
gratias agere dicuntur.

C A P V T X V I I,

Viginti-
quatuor se-
niores Vr-
ginem cele-
brant, eiq-
de suis vr-
ginijs gra-
tias agunt,

Quartum, quod de Throno Dei Apocal. *cap. 4.* habetur, illud est, viginti quatuor *cap. 4.* habetur, illud est, viginti quatuor
seniores vestibus candidis, & coronis aureis *seniores vestibus candidis, & coronis aureis*
insignes, cytharas, & phialas aureas plenas o- *insignes, cytharas, & phialas aureas plenas o-*
doramentorum, quæ sunt orationes Sancto- *doramentorum, quæ sunt orationes Sancto-*
rum in manibus habentes, Dei Thronum suis *rum in manibus habentes, Dei Thronum suis*
sedibus circumambue: & cum quatuor ani- *sedibus circumambue: & cum quatuor ani-*
malia Deo gloriam, & honorem darent, pro- *malia Deo gloriam, & honorem darent, pro-*
cidebant; & ipsi Seniores ante sedentem in *cidebant; & ipsi Seniores ante sedentem in*
Throno, eumque adorabant: nec non co- *Throno, eumque adorabant: nec non co-*
ronas suas ante Thronum mittebant, dicen- *ronas suas ante Thronum mittebant, dicen-*
tes: *tes: Dignum es Domine Deus noster accipere*

gloriam, & honorem, & virtutem, &c. Et *gloriam, & honorem, & virtutem, &c.* Et
hæc quidem ijs, quæ de Virgine gloria per *hæc quidem ijs, quæ de Virgine gloria per*
Dei thronum significata affirmamus, opti- *Dei thronum significata affirmamus, opti-*
mè congruunt, ut S. Antoninus 4. part. 11. *mè congruunt, ut S. Antoninus 4. part. 11.* S. Anti-
cap. 2. §. 11. aperte docet, cujus verba in- *cap. 2. §. 11. aperte docet, cujus verba in-* S. Anti-
fra afferemus. Mesitò enim hi Seniores *nina.*
Deo gratias agentes in circuitu Throni, id est *Deo gratias agentes in circuitu Throni, id est*
B. Virginis, esse, & coronas suas ante eandem *B. Virginis, esse, & coronas suas ante eandem*
etiam mittere describuntur. Quod ut melius *etiam mittere describuntur. Quod ut melius*
demonstremus, illud initio statuendum est, *demonstremus, illud initio statuendum est,*
Hos viginiquatuor Seniores, ut omittam va- *rias*